

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

Carmina ad exhortandos ad religionem iam conversos / in statu quem
professi sunt

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Tornara a me in celo glorificato.
 Rōpe hor quel filo o morte chara amica
 Che la me debil uita anchi retene:
 Disloge el lazo rompe la pedica.
 Morte delyderata for chara uene:
 Che senza el to mezo nō posso hauere
 Quella palma/quel infinito bene.
 O uoi frati chi me stati a uedere/
 Prego che per me non ui sconfortati/
 Vnde meco doueresti gaudere.
 Prego che hora mai non piu retardati
 El me felice e optato camino.
 Altra refectiōn piu non me dati.
 In me gia sento quel foco diuino:

Gia uedo quil raggi chiarificati
 Scintillarme dal celo crytallino.
 Contemplo gia quel choro di beati:
 Gia uedo Hierusalem aprir la porta:
 El langeli chi son tuti aschierati.
 Eccone Maria ecco la me scorta:
 Eccone la rosa ecco el bianco liglo:
 El langelo bon che andar me cōforta.
 Ecco el so charo & benedicto figlo:
 Eccone lesu dolce el me desio/
 Che si benignamente fa del ciglo/
 Dicendo: uene. Hor stau i cō dio/
 Carmina ad exhortādos ad religionē iam
 conuersos/in statu quē professi sunt.

Relligionē sacra fratres gaudete Minores/
 Mandantes operi cunctos promissa per annos.
 Egregios hinc iam iam animos ad regna leuate
 Caelica: & o superi faueant ad uota secundi.
 Non retrahāt coeptis perituri gaudia mundi:
 Non caro: nō propria suscepti spōte labores.
 Velifero en nauis malo uentisq; secundis/
 Optatum undifono portum petet eruta ponto.
 O q̄ suauē iugum & leue onus portasse iunabit/
 Quom exutos curas (signate hoc cordibus) ois/
 Vultus obtectis tradent de more sepulchris:
 Umbra; splendifica foelix cōscendet ad altra/
 Angelicis comitata choris: gemmisq; nitenti
 Regnatura sine fine altironantis in aula.
 Quis stupor eia eia quæ glia q̄ sue triūphus/
 Quom uexilliferis caelos lustrabit in armis/
 Francisci coetus sibi iam crucifixus & orbi?
 Eia agē magnanimi uestigia sancta professi
 Petridæ/exemplis acres in bella paternis/
 Hostis in insidias uigiles insigne trophæum
 Sacre ferte crucis: aspitemusq; futuris
 Dilecti fratres. Ad præmia tanta uocati
 Torpemus sacrosacta precor p̄ stigmata / mecū
 Durate: ætereas rapiemus laude coronas
 Quod uobis/mihiq; astriferi fabricator olympi
 Det: metra q̄ hæc tabulis clausi Dionysius istis.

Bonū est igit nos hic este (ait Bernardus) scilicet i religioē: q̄a in ea hō uiuit pu-
 rius: cadit rarius: surgit uelocius: incedit cautius: q̄scit securius: irrorat fre-
 quētius: purgatur citius: moritur confidentius: præmiatur copiosius.

Dum octauus / hoc est ultimus nostri operis liber / chalcographorū artificio
 imprimeretur / Sulpicii de quantitate syllabarum libellum offendit: quē cum
 accurate legerē / nonnullos errores deprehēdi: quos etiā ut uersificatoribus
 cōsulerē / breuiusculo ānotatos cōpendio / nō haic opti ipressos ap poni feci.

Aratrum ra syllabam naturaliter corripit: nō producit. Nam apud Græcos cū
 o micron in media epoptoy scribitur. Petrus Riga in Aurora.

Nostre carnis humū crucis hoc aratro q̄si sulcāt. Reicis reicis abicis abicis/
 & cætera a iacio cōposita quom triū sūt syllabaz / p̄mā cōem hñt: ut dixim9
 sup regulā / Reicio / refert distat / dat re tibi lōgā. Lucanus in. viii. Cur obicis
 Magno mūdū? Profūdo / ppino / pficiscor / p̄ syllabā uti correpta / sic & pdu
 ctā habēt. Profugio nō producit primā: sed corripit. Elegia primā & secūdā
 syllabam cōreptas habet: non productas. lumentū non uenit a iuuo iuuas:

Aratru
 Reicis
 Reicis
 Profūdo
 Propino
 Proficiscor
 Elegia